

ODRASTANJE

Dolje navedene misli su me izludile,
ali nadam se da su vas, barem na neki način probudile.
Znate, svi smo mi bili djeca mala,
koja su se samo igrati znala.

Neiskvareni i razigrani prepuni mašte,
klinci smo bili jednostavni, bez glave tašte.
Kreativni, iskreni i puno pitanja imali
za sve oko sebe smo se zanimali.

Međutim, naše odrastanje je započelo školom
ah, tamo si stalno bio pod nekom kontrolom.
Tada smo stvari počeli klasificirati i redati
i neke stvari logično gledati.

Konkretni mislioci smo bolji postali,
novih pojmova iz dana u dan sve više doznali.
Za igru više vremena bilo nije,
jer se stolac zbog učenja stalno grije.

Kada smo peti ili šesti razred polazili,
do formalnog mišljenja smo polako dolazili.
Spremni smo bili za kemiju tada,
a ujedno i nepripremljeni za mnogo rada.

Uvijek se na satu kemije nešto zbililo,
u epruветama se svašta nešto krilo.
Često nas je gradivo mučilo,
jer se sve nažalost, napamet učilo.

A sve je počelo od tvari i svojstava njihovih,
pa sve do kemijskog elementa i oksida ugljikovih.
Od atoma, do molekula,
u ovoj kemiji je sve bilo prepuno nekih čudnih špekula.

E moj dragi svijete,
pa ja sam još uvijek samo dijete.
A od svega, najgora mi je bila valencija,
oko toga je uvijek bila potrebna intervencija.

Periodni sustav elemenata smo počeli upoznavati
i sve više pojmova u naše glave dodavati.
Jednadžbe kemijskih reakcija i kemijski spojevi svaku mjeru su prevršili,

ali smo time sedmi razred napokon završili.

Naravno, stizala je i školska godina nova
i eto ti kemije iznova.
Stigle su još stvari složenije; kiseline, hidroksidi i soli,
dajte mi recite kako da učenik kemiju zavoli?

Profesorica je bila bez smiješka i mrka,
strogog pogleda i spuštenog brka.
Ako pitaš nešto, odmah glup ispadneš,
i naravno da se u mislima odmah raspadneš.

No, nadalje su došli alkani, alkeni i alkini
pravi mali lagani fakini.
Zatim dolaze na red alkoholi, karboksilne kiseline i esteri,
nemam pojma jel su to uopće neke molekule ili neki testeri.

Zatim su na red došle poznate stvari,
znate, protein se stajanjem kvvari.
A naravno definiciju masti i ulja svi smo poznavali,
ali razliku između njih nismo spoznavali.

I time je boravak u osnovnoj školi prošao,
a trenutak za upis u srednju školu došao.
Vjerojatno ni vi niste znali gdje i što od silnog jada,
vjerujte, i ja zaglibih tada.

No, eto, i upis u srednju školu je prošao,
a u gimnaziji je susret s kemijom opet došao.
Velika količina gradiva me je zatekla,
glava mi je od previše pojmova tada bila natekla.

Sada već formalni mislioci poveliki,
postali smo pravi roboti čovjekoliki.
Sve se svelo na bubaj, štrebaj,
po cijele dane zadatke vježbaj.

Iz prvog razreda se sjećam čudnih orbitala u obliku bučica
i ispunjavanja nekakvih kućica.
Znam da smo radili i vrste kemijskih veza,
mislim da mi je koliko toliko poznata i Lewisova teza.

Nakon kemijskog računa sve više je rasla nezainteresiranost,
a obrnuto proporcionalno se smanjivalo propitkivanje, razmišljanje i angažiranost.
Markiranje je lagano počelo,
a na roditeljskom je veselo sviralo violončelo.

U drugom smo radili otopine, entalpiju i energiju,
koga nema prvi sat?! Pa mene; imam alergiju.
U svojim snovima sam u krevetu negdje bila,
o elektrokemiji i kemijskoj ravnoteži sigurno nisam snila.

Treći razred nije čak niti spomena vrijedan,
štrebačina teška, baš je bio bijedan.
U četvrti razred pubertetlije su došli
i nakon toga su na fakultet pošli.

Kao i svi, tako sam i ja akademskoj zajednici prišla,
za profesoricu fizike i kemije išla.
Nakon silnih godina kemija,
na kraju je stigla i metodička legija.

To je ekipa prava,
super funkcioniraju, marljiviji su od mrava.
Pravedna, draga i strpljiva Mrvoš-Sermek Daša,
profesorica je metodike naša.
Asistentica Marina Tašner te zlato zove,
sigurno si pogriješio kada te dozove.

Profesor Judaš Nenad ima strogi pogled,
no uvijek moraš dati na sat dobar i loš ogled.
I na kraju samom,
završila bih s našom praktikumskom mamom.

Teta Irena joj je ime,
ah, već mi je pomalo dosta ove rime.
Oni su nam rupe popunili
i naše znanje nadopunili.

Pripremili su nas koliko god su mogli
i koliko god su snage smogli.
No, znajte da je na nama većinski dio,
makar nam taj dio nije mio.

No da se vratim na naše školske dane,
svima jako dobro znane.
Znate da to ne bi trebalo izgledati tako,
iz ove perspektive nikome od prisutnih nije lako.

Znajte, teški sam idealist,
i skoro nikakav i vrlo loš realist.
Ne znam da li ste svjesni da profesor kroz svoj radni staž ima oko 5000 učenika,
lijepih glava, mladih mučenika.

Zato drage kolegice i kolege poslušajte molbe i poruku ovu,
kojom vam iz dubine srca otvaram dušu svoju.
Učenicima svojim na temelju boje kože i nacionalnosti ne sudite,
nego im prijatelji i savjetnici budite.

Samo da vam kažem, u razredu Roma Seada imah
od njega samo dobrotu primah.
Pametna glava, ali mu se ništa nije dalo,

možda bi se čovjek i potrudio da je nekom od profesora bilo stalo.

I ja od posebnih slučajeva bih,
ali sada zahvaljujem profi iz geografije na pruženom strpljenju i ljubavi, te joj
posvećujem ovaj stih.

Molim vas imajte na umu da učenici nisu samo broj,
a najmanje ne nekakav matematički stroj.

Tjerajte učenike da zaključuju i misle,
o pokusima i pojavama neka dobro promisle.
Odgajajte ih da se starijima u tramvaju dižu,
da se dobri rezultati kroz život marljivošću i iskrenošću postižu.

Molim vas nemojte biti robovi forme,
i neka vam satovi ne budu na norme.
Budite drugačiji, kreativno eksperimentirajte,
nove metode poučavanja birajte.

Molim vas nemojte od djece tražiti definicije,
smanjite svoje tašte ambicije.
Ne radite od kemije mit,
nego zajedno s klincima učite u bit.

Nemojte da vas se učenici boje,
pa da se zbog toga neopravdani broje.
Molim vas neka kemiju zbog vas zavole,
molekulice i pokuse privole.

Molim vas budite klincima inspiracija,
a ne neka luda baba i frustracija.
Od slabijih, tvrdoglavijih i posebnijih ne odustajte,
vratit će vam se već jednom, samo ne posustajte.

A najviše od svega vas molim da budete učitelji u duši,
i da vas s vremenom posao i birokracija ne uguši.
I sada na samom kraju,
drage kolegice i kolege, budite naš zanatski profesorski mladi cvijet
i pokušajte sa mnom promijeniti svijet!!!

Profesorici geografije i povijesti Suzani Ajhner-Starčević.

Hvala Vam što ste promijenili moj svijet i što ste danas dio njega. . .

“Djeca su zanimljiva, otvori taj svoj zid. . .”

Nikolina Perić, studentica fizike u Zagrebu